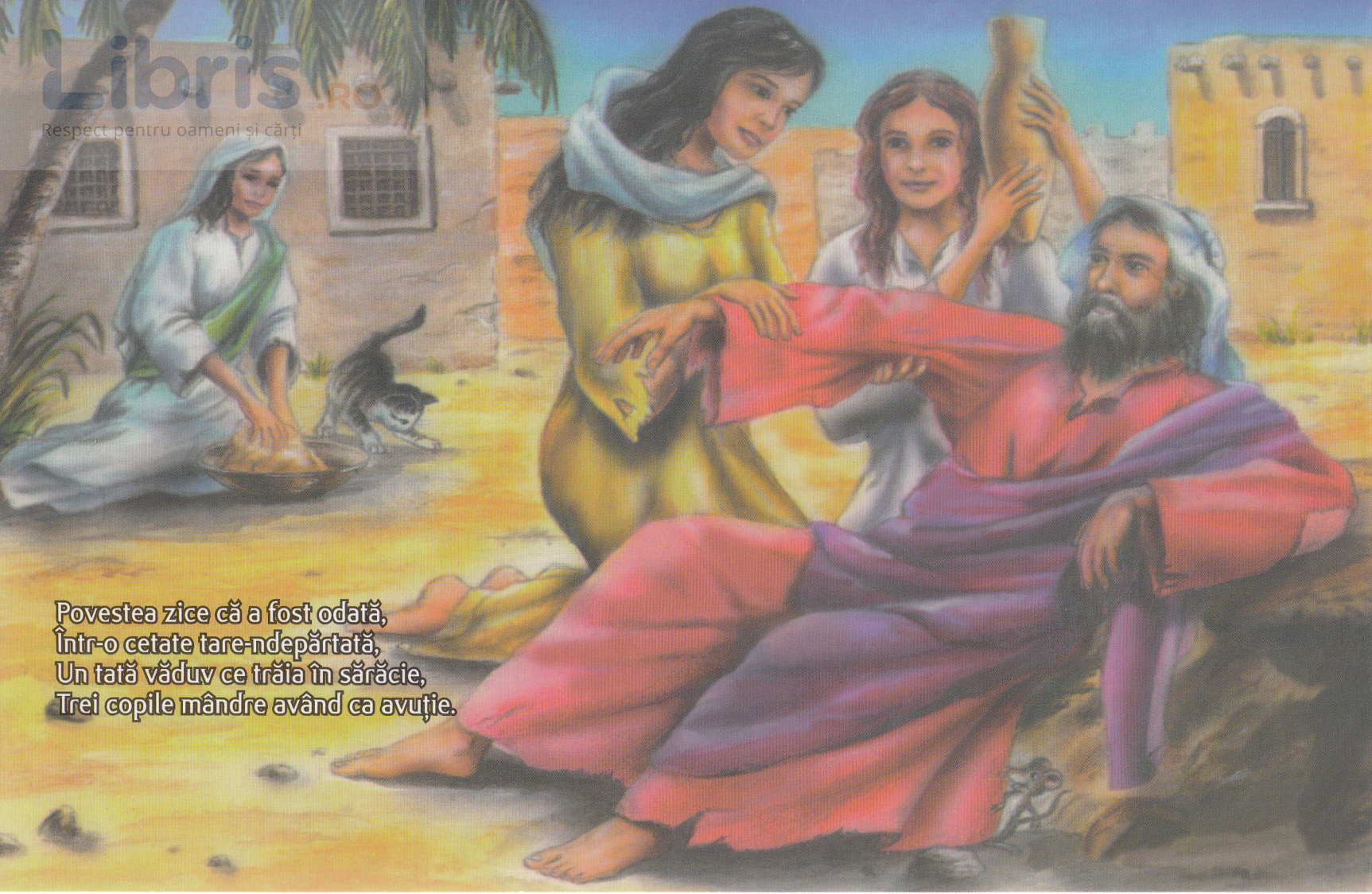
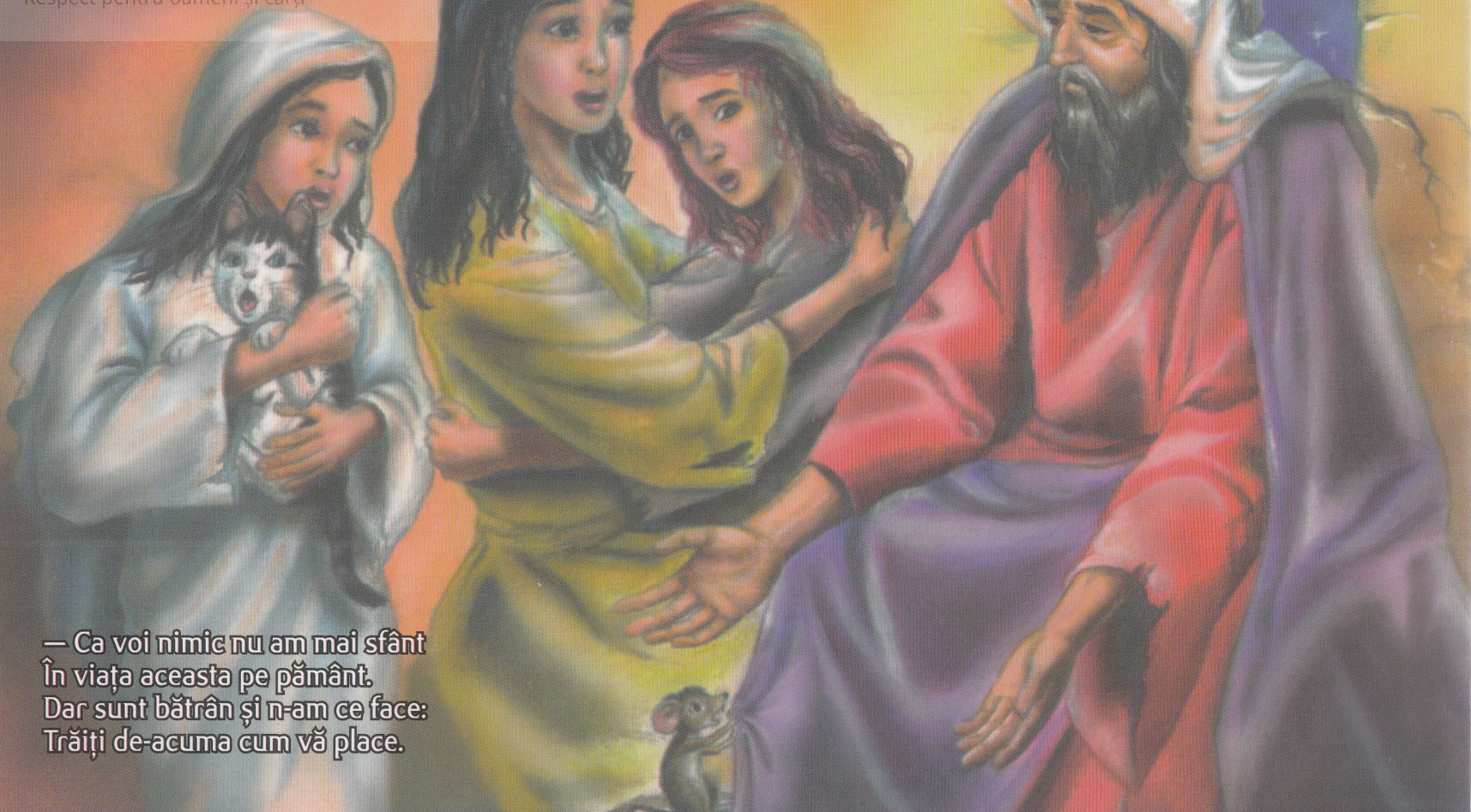

Povestea zice că a fost odată,
Într-o cetate tare-ndepărată,
Un tată văduv ce trăia în sărăcie,
Trei copile mândre având ca avuție.

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

— Ca voi nimic nu am mai sfânt
În viața aceasta pe pământ.
Dar sunt bătrân și n-am ce face:
Trăiți de-acuma cum vă place.

Cu sufletele pline de tristețe
Și lacrimi mari curgându-le pe fețe,
Se roagă fetele pentru-ndurare,
Să scape de rușine și supărare.

Ruga le-a fost ascultată
Și, în noaptea-ntunecată,
Moș frumos, cu barbă albă,
A venit la ele-n grabă.
Bani de aur într-o pungă –
Pentru-o viață să le-ajungă –
Le-a lăsat el la fereastră.
(Cine-i moșul?
Care-i părerea voastră?)

